

[Agerschou]

ske voldsomt. Både menneskeligt og økonomisk ville det indebære kolossale fordele, hvis kommunerne ville forsøge at forebygge, at disse anbringelser overhovedet finder sted, og samtidig ville sådanne initiativer virke forebyggende på kriminaliteten.

Ifølge sagens natur kan der ikke foretages en udtømmende beskrivelse af de foranstaltninger, en kommune kunne sætte i værk for at begrænse og forebygge en senere kriminalitet. Kun fantasien sætter grænser, men efter SFs opfattelse må indsatsen ske over en bred front. De følgende forslag skal derfor kun betragtes som eksempler.

For det første en forbedring af mulighederne i folkeskolen for en udbygning af skole/hjem-samarbejdet, støttmulighederne for den enkelte elev og faciliteterne på skolen for udfoldelse, selvforvaltning og ansvar.

For det andet en forøgelse af de økonomiske tilskud til idrætsforeninger og andet foreningsliv med henblik på opsøgende arbejde i lokalområderne.

For det tredje en udbygning af idrætsfaciliteter til brug for børn og unge, som gerne vil indgå i et fællesskab med andre, men uden nødvendigvis at skulle være medlemmer af en decideret forening.

For det fjerde etablering af åbne børne- og ungdomsrådgivninger.

For det femte oprettelse af uformelle samlingssteder, værksteder m.v. for større børn.

For det sjette en fysisk udformning af boligkvarterer, så der skabes muligheder for selvforvaltning, bl.a. med faciliteter, hvor børn, unge og voksne kan mødes under fælles ansvar for drift og vedligeholdelse.

For det syvende etablering af tværgående forvaltningssamarbejde i kommunerne mellem f.eks. bolig-, kultur-, sundheds- og socialforvaltningerne for at forbedre de lokale levemiljøer.

For det ottende økonomisk og teknisk støtte til selvforvaltningsprojekter i lokalområder.

For det niende støtte til de nye socialkulturelle forebyggelsesprojekter, der i øjeblikket blomstrer op rundt omkring i kommunerne.

For det tiende etablering af åbne rådgivninger for familier.

Som sagt er der kun tale om eksempler fra et meget langt katalog, der kunne sammensættes. Men for os er der ingen tvivl om, at

den slags initiativer i kommunerne og mange andre ville kunne forebygge, at kriminalitet overhovedet opstår. Og hvis det kunne lykkes, ville det komme til at betyde meget, både menneskeligt og økonomisk.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Det, der bringer mig op, er en stor overraskelse over Annelise Gotfredsens udtalelser om, at man fra S' og SFs side konstant taler om lempelser og så nævner begreberne »natfængsel« og »weekendfængsel«.

Jeg har ikke startet nogen debat om nat- eller weekendfængsel, det var faktisk den konservative ordfører, der startede den debat. Om det er en lempelse eller ej, kan man diskutere, men det, som fru Annelise Gotfredsen kalder lempelser, og den idelige tale fra S' og SFs side kom altså fra den konservative ordfører, som i øvrigt gentagne gange i avisartikler har givet udtryk for samme opfattelse, som jeg synes er meget fornuftig.

Jeg vil gerne spørge fru Annelise Gotfredsen, om det ikke er rigtigt, at det var den konservative ordfører, der startede denne debat i dag?

(Kort bemærkning).

Annelise Gotfredsen (KF):

Det er jo ikke nogen ganske ny debat, og jeg vil da tillade mig at spørge hr. Ole Espersen, om det er rigtigt, at man nu er fragået ønsket om den straflempelse, som, således som jeg må fortolke det, ligger i natfængsler og weekendfængsler og i øvrigt i en udvidelse af samfundstjenstebegrebet.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg vil meget gerne svare fru Annelise Gotfredsen, selv om hun ikke svarer mig. Vi er ikke fragået vore synspunkter.

Men så beder jeg også fru Annelise Gotfredsen svare på mit spørgsmål: er det ikke rigtigt, at det var den konservative ordfører, der med en stærk anbefaling i stemmen bragte dette emne ind i debatten?

Lenger (SF):

Jeg vil gerne starte med at sige, også med adresse til fru Annelise Gotfredsen, at tallene